

[Arbejds- og socialministeren.]

1951 var ialt 5,9 pct. ledige, medens der på den tilsvarende dag i 1952 var 9,2 pct. ledige ialt og for arbejdsmændene henholdsvis 7,8 pct. og 15,5 pct., vil jeg hertil gerne bemærke, at de af det ærede medlem således anførte ledighedsprocenter vedrører det samlede antal ledige på en bestemt dag. Tallene var derfor præget af netop denne dags vejrlig og giver således ikke noget rigtigt billede af ledigheden som helhed. I denne forbindelse må jeg understrege, at den sidste tællingsdag i august 1952 netop var en udpræget regnvejrsdag, medens man på den sidste tællingsdag i august 1951 havde opholdsvejrr, d. v. s. normalt arbejdsvejrr. Jeg har allerede tidligere her i tinget nævnt, hvor meget de såkaldte regnvejr-dage betyder, og skal derfor nu kun tilføje, at medens der den sidste tællingsdag i august 1952 var ialt 60 163 ledige, var der ugen efter 46 319 ledige, altså ialt ca. 13 850 færre.

Ser man derimod på de egentlige ledige — de reducerede tal — ultimo august 1952, var der ialt 19 159, heraf 7 478 arbejdsmænd, medens de tilsvarende tal for 1951 lå på henholdsvis 15 736 og 5 586, d. v. s. en stigning i ledighedsprocenten for samtlige arbejdere fra 2,4 til 2,9 og for arbejdsmændene fra 2,3 til 3,1. Der har altså fundet en vis mindre, reel stigning sted i ledigheden i forhold til 1951, men der er dog langt fra tale om en stigning af sådanne dimensioner, som de af det ærede medlem anførte tal skulle give udtryk for, og som det jo ofte i de senere måneder har været anført i den socialdemokratiske presse.

Det ærede medlem nævnte endvidere, at han ikke var tilfreds med de resultater, som er opnået ved arbejds- og socialministeriets cirkulære af 17. september 1952, og han udbad sig derfor oplysning dels om, hvilke planer man ude omkring har med hensyn til beskæftigelsesarbejder, dels om hvilke virkninger det nævnte cirkulære har haft.

Jeg kan naturligvis ikke med fuldstændig sikkerhed udtale mig om, hvilke planer de enkelte kommuner og andre, der kan iværksætte arbejder, har i den nuværende situation, men den stærkt forøgede omtale i den lokale dagspresse af iværksættelse af beskæftigelsesarbejder i forbindelse med det forhold, at arbejds- og socialministeriet

i tiden efter cirkulærets udsendelse har modtaget ca. 70 pct. flere andragender, dels om godkendelse af nye beskæftigelsesarbejder, dels om frigivelser fra beredskabslisten af allerede godkendte arbejder, end i den tilsvarende periode af 1951, viser efter min mening, at der ude i landet må være en betydelig interesse for at få sat arbejder i gang.

Arbejds- og socialministeriets beskæftigelsesreserve i godkendte beskæftigelsesarbejder omfattede den 1. november 1952 arbejder til samlede omkostninger af ca. 130 mill. kr. Endvidere er andragender til samlede omkostninger af 8,5 mill. kr. under behandling i ministeriet og kan ventes godkendt hurtigt. Af denne beskæftigelsesreserve var arbejder til samlede omkostninger af ca. 60 mill. kr. endnu ikke påbegyndt, men de kan, når der er behov herfor, for størstedelens vedkommende iværksættes med kort varsel efter aftale med det stedlige anvisningskontor.

Foruden den nævnte bestand af beskæftigelsesarbejder har ministeriet i tidens løb godkendt beredskabsarbejder til ialt 263 mill. kr., hvoraf en væsentlig del er færdigprojekteret, og på hvilke kommunerne derfor er i stand til at trække med aktuel virkning. Da materialevanskelighederne ikke er store, er ministeriet indstillet på at frigive disse arbejder, efterhånden som kommunerne måtte fremsætte ønsker derom.

Som man vil forstå, må det herefter bero på kommunerne, i hvilket omfang disse arbejder kommer i gang.

Jeg skal iøvrigt ikke ved denne lejlighed komme nærmere ind på de yderligere midler, der med henblik på forøget beskæftigelse i vinter under andre ministres ressort er stillet til rådighed for den offentlige civile bygningsanlægsvirksomhed, men jeg vil dog tilføje — ikke mindst fordi det ærede medlem hr. Alfred Jensen i sin tale den 6. november rejste spørgsmål om yderligere frigivelse af vejfundsarbejder —, at regeringen for kort tid siden har besluttet at stille yderligere 10 mill. kr. til rådighed til udførelse af vejfundsarbejder i den kommende vinter, altså udover de ekstra 30 mill. kr., som jeg nævnte i min tale den 29. oktober. Der er herefter i indeværende år til nye vejfundsarbejder stillet ialt ca. 68 mill. kr. til rådighed eller ca. tre gange så meget som sidste år.

Jeg vil gerne overfor det ærede medlem resumere mine bemærkninger i to punkter: